

Mijn oom Eugène en John Grinder

'Your uncle Eugene sounds like my kind of guy - sorry he's not still around to play with?'

Aldus begint John Grinder een van zijn emails gedurende mijn jarenlange correspondentie met hem. Eugène is mijn oom.

Meer in het bijzonder, mijn biologische oom, broer van mijn biologische moeder. Als geadopteerd kind kun je het geluk hebben er ergens in je leven een complete extra familie bij te krijgen en natuurlijk - als rechtgeaard zondagskind - ondervond ik dat geluk.

Eugène was mijn oom en religieus pater. En een briljant linguïst. In documenten die hij naliet, las ik om te beginnen een verslag van zijn diepgaande communicatie met ... Noam Chomsky! Eugène was ook NLP'er avant la lettre. Evenals mijn biologische moeder, een religieuze non, die ik voor het eerst ontmoette toen ik twintig was. Hoewel mijn opvoeding katholiek was, had ik met het geloof niet zoveel op, maar dat stoorde hen beiden geenszins. Ik geloof niet dat ik ooit grotere vrijdenkers leerde kennen dan juist deze mensen.

Eugène was, als gezegd, linguïst. Wat ik niet wist, maar wat mij op de Filippijnen werd verkapt door de Generaal Overste van de Universiteit van Cebu, was dat Eugène daar 24 talen doceerde. Veel Maleisische talen, maar ook Russisch, Frans, Engels, Duits, Hebreeuws, Arabisch.... Eugène zelf heeft daarover nooit gerept. Dit verhaal over hem was het eerst wat John triggerde: 'ik zou hem graag ontmoeten!'

In de Filippijnen, op het eiland Cebu, in het klooster dat tot de Universiteit behoorde, begon Eugène zich al maar meer te ergeren aan het gedrag van veel medepaters. Hij merkte dat ze gokten, porno keken, hoeren

bezochten of binnen de kloostermuren haalden, vrouwen gebruikten die ze verder niets konden bieden... kortom dat ze het tegendeel van een voorbeeld waren voor de povere maatschappij waarin ze verkeerden.

Hij besloot te vertrekken. Hij kocht een aantal jongens vrij uit de gevangenis en besloot met hen een zeewaardig schip te bouwen. Een aantal maanden later verliet hij het klooster en belandde hij met dat schip op het meest oostelijke eilandje van de Filippijnen: Dinagat. Daar stichtte hij met de jongens een nederzetting 'Beloved' genaamd.

Toen ik er voor het eerst kwam, zag ik eenvoudige hutjes op palen aan het strand, een groepshuis met een tv die op een generator liep, een waterput en kippen. Vanuit deze outback studeerde en publiceerde hij voort, de rest van de tijd van parochie naar parochie trekkend om mis te lezen, laatste sacramenten toe te dienen en troost te geven. Vanuit diezelfde hut nam hij deel aan een klein wereldwijd genootschap dat onoplosbare wiskundige problemen tracht op te lossen. Hij was het toonbeeld van eenvoud en de geestigste man die ik ooit ontmoet heb.

Een van de documenten - Current Anthropology - uit zijn nalatenschap, zond ik naar John, die terug schreef: 'I finished reading and digesting Eugene's commentary on Chomsky. What is clear, there was a precise, active and fearless thinker behind the comments offered. Eugene makes a very interesting challenge in his comments - one that I have not seen developed in any other place. I am confident that if we were face-to-face, we would find quick agreement about my somewhat more precise formulation.'

Ik mijmer: hoe leuk zou dat zijn geweest als John en mijn geliefde oom gezamenlijk een 'interesting challenge' hadden kunnen onderzoeken... ■

Door:
Angélique de Graaff
(redactie)